

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 1115 final z dnia 19 lutego 2018 r. dotyczącej odzyskania kwoty 76 282,08 EUR, wraz z odsetkami, od „d.d.Synergy HELLAS ANONYMI EMPORIKI ETAIREIA PAROCHIS YPIRESION PLIROFORIKIS”;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 85 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) 2345/2002 ⁽¹⁾:
  - Sprzeczna z przepisami tego artykułu jest odmowa uwzględnienia przez Komisję uzasadnionego wniosku o przyznanie dodatkowego terminu na spłatę, mimo że zostało już spłaconych 73 % kapitału, wraz z wszystkimi odsetkami, i choć została ustanowiona osobista gwarancja żądana przez Komisję w odniesieniu do całej należnej pierwotnie kwoty powiększonej o odsetki;
  - argumentacja Komisji dotycząca materialnej legalności zaskarżonej aktu jest bezzasadna;
  - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia lub przekroczenia granic uprawnień dyskrejonalnych oraz naruszenia zasady „dobrej administracji”
  - Komisja przekroczyła granice przysługujących jej uprawnień dyskrejonalnych poprzez wydanie zaskarżonej decyzji bez uwzględnienia danych faktycznych przedłożonych jej przez skarżącą i poprzez przyjęcie rozwiązań mogących prowadzić do likwidacji skarżącej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności
  - Zaskarżona decyzja nie stanowi środka koniecznego do osiągnięcia zamierzonego celu, gdyż skarżąca nadal dokonuje płatności oraz z tego względu, że decyzja nakłada na skarżącą nadmierne obciążenie, które zagraża samemu jej istnieniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2018 r. – RATP / Komisja

(Sprawa T-250/18)

(2018/C 231/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery, P. Delelis i C. Lavin, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

- strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 marca 2018 r. o udzieleniu częściowego dostępu do dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i art. 7 Karty praw podstawowych oraz art. 339 TFUE.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2018 r. – US / EBC

(Sprawa T-255/18)

(2018/C 231/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: US (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;
- a w konsekwencji:
- stwierdzenie nieważności decyzji o braku przekształcenia umowy skarżącego z dnia 13 czerwca 2017 r.;
  - stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 11 października 2017 r. w sprawie odmowy ponownego rozpatrzenia sprawy skarżącego przez administrację („administrative review”) z dnia 11 sierpnia 2017 r.;
  - stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 13 lutego 2018 r., doręczonej skarżącemu tego samego dnia, oddalającej zażalenie („grievance procedure”), złożone z dnia 7 grudnia 2017 r.;